

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

FRANCINE RIVERS: UPANJE NJENE MATERE

Podatki o knjigi

- Naslov: Upanje njene matere
- Avtorica: Francine Rivers
- Prevedel: Niki Neubauer
- Urednica: dr. Cvetka Rezar Mlakar
- Cena: 35 €
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 500
- ISBN: 978-961-278-701-1
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2024

Svetovna klasika krščanskega leposlovja

Presunljiva družinska zgodba odkriva zapletene odnose med materami in hčerami skozi več generacij. V njih se ob dediščini brezpogojne ljubezni in žrtvovanja prepletajo vera in sanje, srčne bolečine in razočaranja. Najprej skozi razburkanost teh odnosov spremljamo Marto Schneider, ki, odločena, da bo dosegla svoje sanje, odide od doma in vztrajno premaguje najrazličnejše stiske in trpljenje. Ko si ustvarja družino, ji njena trma daje moč za vzgojo močnih otrok, kar pa njena najstarejša hči Hildemara napačno razume in se v ustvarjanju svojega življenja neprestano trudi, da bi si pridobila materino naklonjenost.

Martina zgodba odkriva ognjevito žensko, ki blizu preloma dvajsetega stoletja zapusti Švico, da bi si ustvarila boljše življenje. Na pot jo vodita odločen materin blagoslov in trdna namera izpolniti njeno upanje. Ob trdem delu si pot v življenje najprej ustvarja v Evropi, nato pa odide v Kanado, kjer spozna Niclasa Walterta, s katerim se poroči. Ob tem odkriva žrtve, ki jih prinašata zakon in materinstvo, zlasti ko se odpoveduje svojim ciljem in sledi moževim željam v kanadsko divjino in nato v prašno osrednjo dolino Kalifornije, da bi si ustvarila svojo družino.

V upanju, da bi svojim otrokom omogočila boljše življenje, jih želi vzgajati v močne osebnosti, pri čemer pa je njena materinska ljubezen zlasti pri najstarejši hčeri Hildemari Rose pogosto napačno razumljena kot trda in neizprosna. To Hildemaro spremlja vse otroštvo in neprestano hrepeni po materinem sprejemanju, tudi ko se sredi drame druge svetovne vojne zaljubi in si ustvari lastno družino. Šele nepričakovani in tragični dogodki prisilijo mamo in hčer, da se soočita z lastnimi pomanjkljivostmi in vedno večjim prepadom, ki grozi, da ju bo za vedno ločil.

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

3000 Celje, Prešernova ulica 23, T 03 426 48 00, F 03 426 48 10, Knjigarna: T 03 490 14 21, F 03 490 14 22

1000 Ljubljana, Nazorjeva ulica 1, T 01 244 36 52, F 01 244 36 75, Knjigarna: T 01 244 36 50

info@celjska-mohorjeva.si • www.mohorjeva.org

O avtorici

Francine Rivers (1947) si je zgradila uspešno pisateljsko kariero in s številnimi uspešnicami zaseda najvišja mesta lestvice New York Timesa. Po romanih *Glas v vetru* (2016) in *Odrešenje ljubezni* (2022), s katerim je ponovno odkrila svojo osebno vero v Boga, med slovenske bralce zdaj prihaja nov roman, s katerim se avtorica vrača v zgodovino svoje družine. Roman so namreč navdihnili številni dogodki, ki jih je odkrivala ob raziskovanju preteklosti svoje družine in prebiranju materinega dnevnika oziroma jih je doživela v svojem življenju. Za svoja dela je Rivers prejela številna priznanja in nagrade in se vpisala med svetovne klasike krščanskega leposlovja. Njeni romani so prevedeni v več kot 30 jezikov. Francine in njen mož, hvaležna za skupni čas s svojimi odraslimi otroki in vnuki, živita v severni Kaliforniji.

Odlomki iz knjige

»Vem, mama. Želim si le, da bi bilo tvoje življenje lažje.«

»In če bi bilo lažje, bi lahko svoje srce tako popolnoma izročila Bogu? Kamorkoli greš, dovoli Kristusu, da bo tvoje zatočišče. Vanj položi svoje upanje in ne boš razočarana nad tem, kar ti življenje ponudi.«

Mama je spet dvignila glavo. »Poglej ptice, Liebling.« Mama je kljub toplemu dnevu vzdrhtela in si tesneje ovila šal okoli ramen. »Večina vrst ptic leti v jatah.« Solza je stekla po njenem bledem licu. »Orel leti sam.« Marta je začutila, da se ji je stisnilo grlo. Stisnila je ustnice in zaprla oči.

Mama jo je objela z obema rokama. »Moj blagoslov imaš, Marta. Dajem ti ga z vsem srcem in brez zadržkov. Imaš mojo ljubezen. Vsak dan svojega življenja bom molila zate. Ne boj se oditi.« (Str. 51)

Marta je nepremično gledala drobno deklico, ki je ležala tako mirno in tiho, z drobno pestjo, stisnjeno ob Martino belo meso. Nenadoma je začutila nepremagljivo ljubezen do tega otroka, tako tesno vez, da se ji je zdelo, da se ji bo raztrgalo srce.

Oh, mama, ali si to občutila, ko si prvič držala Elise?

»Zdaj bi ji morala dati ime.«

Slišala je, kaj se skriva za Niclasovimi tihimi, pretrganimi besedami. Ni verjel, da bo njuna hči dolgo živel. Prosim, Bog, ne vzemi mi je! Tako majhna in šibka je, tako nemočna. Daj ji priložnost, Gospod.

Marta je s prstom rahlo pobožala svilnato blede lice in opazovala, kako drobna usteca spet delujejo in rahlo vlečejo njeno dojk, da bi se nahranila. »Tvoji materi je bilo ime Ada.«

»Da, ampak ne dajva ji tega imena. Kaj pa Elise?« Ko je Marta ostro pogledala proti njemu, je namrščil čelo. »Kaj je narobe?«

Niclasu ni nikoli povedala o svoji sestri. »Nič. Samo to pač ni ime, ki bi ga kdaj dala svoji hčerki.« Ko je s pogledom preiskoval njen obraz, je sklonila glavo in zaprla oči. Začutila je njegovo dlan, ki ji jo je nežno položil na glavo.

»Ti odloči.«

»Ime ji bo Hildemara Rose.«

»Močno ime za tako krhko dojenčico.«

»Da, a če bo Bog dal, bo zrasla vanj.« (Str. 166)